

чиха и побѣгнаха назадъ. Тѣ идяха да хванатъ свинарчетата за кражбата.

Подиръ това Стоилъ се завърна при другаритѣ си, които бѣха въ колибата на свинаритѣ, каза имъ случката съ запитието и заръча на Райно: „ако дойде потерята и те пита за насъ, ти кажи че сме земали хлѣбъ отъ тебе и да ни търси на *Мочуринѣ*“ Запитиетата като се завърнахъ въ градътъ извѣстиха на правителството, което испрати потеря съ чаушина Хороза, за да ги гони. Отъ Котелъ се писа че е прѣминалъ П. Хитовъ отъ тамъ. Запитието, което се срѣщна съ Стоила въ тѣсната пжтека, потвърди че е билъ П. Хитовъ, защото съ лѣвата си ръка истѣглилъ ножа и ималъ голѣми му-стаци. При расчуванието на подобни слухове, правителството прислѣдване и испитваше Христо Хитовъ за да искаже дѣ се крие братъ му. Той казваше че го не-знае и не го е виждалъ отъ много години.

Единъ денъ Стоилови казаха на Христовото козарче да имъ занесе хлѣбъ на едно опрѣдѣлено мѣсто. Козарчето каза на Христа за това, а той извѣсти на Хороза, който се криеше на около кашлата му въ Джендемъ-Дере за да хване брата му Панайота, като думаше: „вий ме бедитѣ че крия брата си, но елате сега да се увѣрите сами, като завардите пжтеката дѣто ще занесе козарчето хлѣба“. Нѣколко запитиета съ Хороза отидаха къмъ посоченото имъ мѣсто и се скриха въ гжстата трѣва, на една полянка до една пжтека, водяща въ едно дере, дѣто бѣше опрѣдѣленото мѣсто за да се остави хлѣбътъ. Стоилови, като чакаха дълго време за козарчето казаха си: — пакъ има нѣкоя работа. Вървете подиръ мене каза Стоилъ на дружината си, каквото направя азъ и вий също сторете; но стойте на раздалечъ по двайсетъ раскрача. Той тръгна най-напрѣдъ и